Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1301/2006

z dnia 31 sierpnia 2006 r.

ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz

(Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 289/2007 z dnia 16 marca 2007 r.	L 78	17	17.3.2007

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1301/2006

z dnia 31 sierpnia 2006 r.

ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 9 ust. 2 i art. 12 ust. 1, oraz odpowiednie artykuły innych rozporządzeń dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota zobowiązała się do otwarcia kontyngentów taryfowych na przywóz niektórych produktów rolnych. W niektórych przypadkach przywóz produktów w ramach takich przywozowych kontyngentów taryfowych podlega systemowi pozwoleń na przywóz.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie dostosowań i przejściowych uzgodnień wymaganych w sektorze rolnym w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej [2] oraz różne umowy zawarte pomiędzy Wspólnotą i niektórymi państwami trzecimi oraz decyzje Rady otwierające przywozowe kontyngenty taryfowe na niezależnych warunkach przewidują różne metody zarządzania w odniesieniu do przywozowych kontyngentów taryfowych podlegających systemowi pozwoleń na przywóz.

(3) W celu uproszczenia oraz poprawy efektywności i pożyteczności mechanizmów zarządzania i kontroli powinny zostać ustanowione jednolite warunki zarządzania przywozowymi kontyngentami taryfowymi, które podlegają systemowi pozwoleń na przywóz i muszą być zarządzane przy zastosowaniu metody, zgodnie z którą pozwolenia przydzielane są proporcjonalnie do całkowitych wnioskowanych ilości (zwanej dalej „metodą równoczesnego analizowania”), lub metody przywozu opartej na dokumentach wydawanych przez państwa trzecie. Przepisy takie powinny również obejmować zasady dotyczące składania wniosków i pozwoleń, które powinny mieć zastosowanie dodatkowo do niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych [3] lub w drodze odstępstwa od nich.

(4) W odniesieniu do wszystkich przywozowych kontyngentów taryfowych wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia powinien być otwierany jeden roczny okres obowiązywania kontyngentu przywozowego. Jednakże w niektórych przypadkach może być konieczne wyznaczenie podokresów w rocznym okresie obowiązywania kontyngentu przywozowego.

(5) Z doświadczenia wynika, że konieczne jest ustanowienie przepisów w celu zapobieżenia składaniu nieprawdziwych doku-

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

[2] Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1340/98 (Dz.U. L 184 z 27.6.1998, str. 1).

[3] Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1235/2006 (Dz.U. L 225 z 17.8.2006, str. 14).

▼B

mentów. Należy zatem ustanowić odpowiedni system kar i określić przypadki, w których kary nie mają zastosowania.

(6) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([1]) ma zastosowanie do zarządzania środkami taryfowymi. Zgodnie z art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([2]) rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ma zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów szczególnych ustanowionych w innych dziedzinach. Takie przepisy szczególne istnieją w odniesieniu do zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz. Jednakże w celu poprawy kontroli zastosowanie powinny mieć zasady dotyczące nadzoru Wspólnoty, określone w art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

(7) W odniesieniu do metody równoczesnego analizowania powinny zostać ustanowione szczegółowe zasady obejmujące składanie wniosków o pozwolenie oraz wymagane informacje. W tym względzie, w celu poprawy kontroli, powinien zostać ustanowiony przepis umożliwiający wnioskodawcom złożenie co najwyżej jednego wniosku o pozwolenie na przywóz w odniesieniu do danego numeru porządkowego kontyngentu na dany okres lub podokres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, zależnie od przypadku. Ponadto takie wnioski powinny być składane jedynie w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ma siedzibę i jest zarejestrowany dla celów podatku VAT.

(8) Należy ustanowić przepisy regulujące wydawanie pozwoleń na przywóz. Pozwolenia powinny być wydawane po odpowiednim okresie przeznaczonym na ocenę złożonych wniosków o pozwolenie. Jednakże jeżeli ilości objęte wnioskami o pozwolenie przekraczają ilości dostępne na dany okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, przydział powinien nastąpić przy zastosowaniu współczynnika przydziału. Po zastosowaniu współczynnika przydziału może jednak być konieczne dostosowanie wyniku w zakresie miejsc dziesiętnych w celu zapewnienia, że nie zostanie przekroczona dostępna ilość.

(9) Należy ustanowić przepis, zgodnie z którym okres ważności pozwoleń na przywóz będzie ustalany rozporządzeniami Komisji regulującymi dany przywozowy kontyngent taryfowy. Jednakże z doświadczenia wynika, że w celu zapewnienia najlepszej skuteczności nadzoru Wspólnoty, określonego w art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, aby rozsądnie zarządzać przywozowymi kontyngentami taryfowymi, należy ustanowić przepis, zgodnie z którym pozwolenia na przywóz nie będą ważne po ostatnim dniu okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, nawet jeśli ten dzień przypada na sobotę, niedzielę lub święto państwowe, w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów ([3]). Jeżeli posiadacz tytularny pozwolenia lub osoba, której zostało ono przekazane, nie mogli korzystać z pozwolenia ze względu na siłę wyższą, powinien on mieć jedynie prawo do zwrócenia się do właściwego organu państwa członkowskiego, które wydało pozwolenie, o unieważnienie pozwolenia i, w drodze odstępstwa od art. 41

([1]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

([2]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

([3]) Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

▼B

rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, nie mieć prawa do ubiegania się o przedłużenie okresu ważności pozwolenia po ostatnim dniu okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

(10) Należy również ustanowić zasady mające zastosowanie do terminu, w którym należy przedstawić dowód wykorzystania pozwoleń.

(11) W celu zapewnienia rozsądnego zarządzania przywozowymi kontynentami taryfowymi Komisja powinna otrzymywać odpowiednie informacje we właściwym czasie.

(12) W odniesieniu do systemu zarządzania powinny zostać ustanowione jednolite warunki oparte na dokumentach wydanych przez państwa trzecie, takich jak pozwolenia na wywóz.

(13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres i definicja

1. Bez uszczerbku dla odstępstw ustanowionych w rozporządzeniach Komisji odnoszących się do określonych kontyngentów, niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne zasady zarządzania przywozowymi kontyngentami taryfowymi, które podlegają systemowi pozwoleń na przywóz i zarządzanie którymi wchodzi w zakres wspólnej organizacji rynku.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przywozowych kontyngentów taryfowych wymienionych w załączniku I.

2. Rozporządzenia Komisji regulujące dany przywozowy kontyngent taryfowy podlegający systemowi pozwoleń na przywóz, zarządzanie którym nie wchodzi w zakres wspólnej organizacji rynku, mogą stanowić o zastosowaniu niniejszego rozporządzenia do tego przywozowego kontyngentu taryfowego.

3. O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, do pozwoleń na przywóz stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1291/2000.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia „przywozowy kontyngent taryfowy” oznacza określoną ilość towarów, którą można przywieźć w ograniczonym okresie i która podlega całkowitemu lub częściowemu zawieszeniu (odstąpieniu od) normalnych ceł.

Artykuł 2

Okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego

1. Przywozowe kontyngenty taryfowe otwiera się na okres 12 kolejnych miesięcy, zwany dalej „okresem obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego”.

2. Okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego może być podzielony na kilka podokresów.

▼B

Artykuł 3

Kary

1. W przypadku stwierdzenia, że dokument przedstawiony przez wnioskodawcę w celu uzyskania praw wynikających z rozporządzeń Komisji regulujących dany kontyngent przywozowy zawiera nieprawdziwe informacje, a te nieprawdziwe informacje decydują o przyznaniu tego prawa, właściwy organ państwa członkowskiego:

a) zakazuje wnioskodawcy przywozu wszelkich towarów w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego, którego to dotyczy, przez cały okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, podczas którego stwierdzono nieprawidłowość; oraz

b) wyklucza wnioskodawcę z systemu ubiegania się o pozwolenie w odniesieniu do przywozowego kontyngentu taryfowego, którego to dotyczy, w następnym okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

Jednakże lit. a) i b) akapitu pierwszego nie mają zastosowania, jeżeli wnioskodawca w zadowalający sposób udowodni właściwemu organowi, że sytuacja, o której mowa w akapicie pierwszym, nie wynika z poważnego zaniedbania z jego strony lub że jest spowodowana „siłą wyższą" lub oczywistym błędem.

2. W przypadku celowego przedłożenia przez wnioskodawcę nieprawdziwego dokumentu, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca ten:

a) zostaje objęty zakazem przywozu wszelkich towarów w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego, którego to dotyczy, przez cały okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, podczas którego stwierdzono nieprawidłowość;

b) zostaje wykluczony z systemu ubiegania się o pozwolenie w odniesieniu do przywozowego kontyngentu taryfowego, którego to dotyczy, w następnych dwóch okresach obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

3. W przypadku kiedy przed stwierdzeniem nieprawidłowości, o której mowa w ust. 1 lub 2, miał miejsce przywóz, wszelkie nienależne korzyści finansowe z niego wynikające są odzyskiwane.

4. Z zastrzeżeniem art. 6 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ([1]), kary, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, pozostają bez uszczerbku dla wszelkich dodatkowych kar wynikających z innych przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego.

Artykuł 4

Nadzór nad towarami

Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują Komisji szczegółowe informacje dotyczące ilości produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu w ramach przywozowych kontyngentów taryfowych w określonych przez Komisję miesiącach, zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 5

Wnioskodawcy

W momencie składania pierwszego wniosku na dany okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego wnioskodawcy przedkładają właściwym organom państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę i w którym są zarejestrowani do celów podatku VAT, wniosek, o którym mowa w art. 6 ust. 1, do którego dołączony jest dowód, że

([1]) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

▼B

w momencie składania wniosku zajmowali się handlem produktami objętymi daną wspólną organizacją rynku:

— w dwunastomiesięcznym okresie bezpośrednio przed momentem złożenia wniosku, oraz

— w dwunastomiesięcznym okresie bezpośrednio przed dwunastomiesięcznym okresem, o którym mowa w tiret pierwszym.

Dowód handlu z państwami trzecimi przedstawiany jest tylko w drodze przedłożenia dokumentów celnych o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, należycie poświadczonych przez organy celne i zawierających odniesienie do danego wnioskodawcy jako do odbiorcy, lub dokumentu celnego o wywozie, należycie poświadczonego przez organy celne.

Agenci lub przedstawiciele celni nie ubiegają się o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

METODA RÓWNOCZESNEGO ANALIZOWANIA

Artykuł 6

Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz

1. Wnioskodawcy ubiegający się o pozwolenie na przywóz składają nie więcej niż jeden wniosek o pozwolenie na przywóz w odniesieniu do danego numeru porządkowego kontyngentu na dany okres lub podokres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego. W przypadku gdy wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek, żaden jego wniosek nie jest rozpatrywany.

2. Zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 wnosi się zabezpieczenie. Zabezpieczenie jest zwracane w odniesieniu do ilości objętych wnioskami, dla których w wyniku zastosowania współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, nie było możliwe wydanie pozwolenia.

3. Jeżeli zostanie to uznane za konieczne dla zarządzania danym przywozowym kontyngentem taryfowym, w rozporządzeniach Komisji regulujących ten kontyngent mogą zostać przewidziane dodatkowe warunki. W szczególności w rozporządzeniach tych może zostać przewidziane zastosowanie dwustopniowego systemu zarządzania kontyngentem, zgodnie z którym najpierw przyznawane są uprawnienia do przywozu, a następnie wydawane pozwolenia na przywóz.

W przypadku zastosowania systemu przyznawania uprawnień do przywozu zastosowanie mają *mutatis mutandis* ust. 1, 2 i 5 niniejszego artykułu, art. 5, art. 7 ust. 1 akapit drugi, art. 7 ust. 2 i 4 i art. 11 ust. 1 lit. a).

4. Rubryka 20 wniosków o pozwolenie na przywóz i pozwoleń na przywóz zawiera numer porządkowy przywozowego kontyngentu taryfowego, o którym mowa w ust. 1.

5. Wniosek o pozwolenie na przywóz nie może dotyczyć – w danym okresie lub podokresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego – ilości przekraczającej ilość lub, zależnie od przypadku, ograniczenia ustanowionego rozporządzeniami Komisji regulującymi przywozowy kontyngent taryfowy na ten okres lub podokres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

6. Wnioski o pozwolenie na przywóz są składane w okresie ustanowionym rozporządzeniami Komisji regulującymi dany przywozowy kontyngent taryfowy. Okres ten może poprzedzać okres lub podokres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

▼B

7. We wnioskach o pozwolenie na przywóz wagę, objętość lub ilość sztuk wnioskowanych ilości podaje się w pełnych jednostkach, a nie ułamkach.

Artykuł 7

Wydawanie pozwoleń na przywóz

1. Pozwolenia na przywóz wydaje się w określonym terminie ustanowionym rozporządzeniami Komisji regulującymi dany przywozowy kontyngent taryfowy, z zastrzeżeniem środków przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 2.

Pozwolenia są wydawane dla wszystkich wniosków złożonych zgodnie z odpowiednimi przepisami i zgłoszonymi Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a). Pozwolenia ma przywóz nie są wydawane dla ilości, które nie zostały zgłoszone.

2. W przypadku gdy informacje zgłoszone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 wskazują na to, że ilości objęte wnioskami o pozwolenie przekraczają ilości dostępne na dany okres lub podokres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, Komisja ustala współczynnik przydziału, który państwa członkowskie stosują do ilości objętych każdym wnioskiem o pozwolenie.

Współczynnik przydziału jest liczony w następujący sposób:

((dostępna ilość/wnioskowana ilość) × 100) %

W stosownych przypadkach Komisja dostosowuje współczynnik przydziału, aby zapewnić, że ilości dostępne na dany okres lub podokres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego w żadnym przypadku nie będą przekroczone.

3. Pozwolenia na przywóz są wydawane dla ilości objętych wnioskami o pozwolenie pomnożonych przez współczynnik przydziału, o którym mowa w ust. 2.

Wartość uzyskaną po zastosowaniu współczynnika przydziału zaokrągla się w dół do najbliższej jednostki.

4. Ilości nieprzydzielone lub niewykorzystane w danym podokresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego są określane na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11. Takie ilości są automatycznie dodawane do redystrybucji w kolejnym podokresie.

Jednakże żadne ilości nie są przepisywane na kolejny okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

Artykuł 8

Okres ważności pozwoleń na przywóz

Pozwolenia na przywóz wydane zgodnie z art. 7 są ważne przez okres ważności ustanowiony rozporządzeniami Komisji regulującymi dany przywozowy kontyngent taryfowy. W żadnym przypadku pozwolenia nie są ważne po ostatnim dniu okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego. Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1182/71 nie ma zastosowania.

Jeżeli okres ważności pozwolenia na przywóz upływa w ostatnim dniu okresu obowiązywania danego przywozowego kontyngentu taryfowego, w momencie wydawania pozwolenia na przywóz w rubryce 24 zamieszcza się jedną z adnotacji wymienionych w załączniku II.

W przypadku, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, w drodze odstępstwa od art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, okres ważności pozwolenia nie jest w żadnym przypadku przedłużany

▼B

po ostatnim dniu okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

Artykuł 9

Stawka celna

W rubryce 24 pozwolenia na przywóz wpisuje się stawkę celną ustanowioną rozporządzeniami Komisji regulującymi dany przywozowy kontyngent taryfowy przy zastosowaniu jednego z wzorcowych zapisów wymienionych w załączniku III.

Artykuł 10

Dowód wykorzystania pozwoleń

W odniesieniu do pozwoleń na przywóz wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie art. 35 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 11

Powiadamianie Komisji

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

a) całkowitych ilościach objętych wnioskami o pozwolenie, włącznie z powiadomieniem o braku wniosków – w określonym terminie ustanowionym rozporządzeniami Komisji regulującymi dany przywozowy kontyngent taryfowy, następującym po ostatecznym terminie składania wniosków;

b) ilościach objętych wydanymi pozwoleniami na przywóz, włącznie z powiadomieniem o braku wydanych pozwoleń;

c) ilościach objętych niewykorzystanymi lub wykorzystanymi częściowo pozwoleniami na przywóz i odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które wydano te pozwolenia, włącznie z powiadomieniem o braku takich pozwoleń.

Informacje, o których mowa w lit. b) i c), są przekazywane najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od wygaśnięcia okresu ważności odnośnych pozwoleń.

2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, są przekazywane drogą elektroniczną na formularzu udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję.

3. Powiadomienia, w tym zwroty zerowe, są wysyłane najpóźniej do godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w określonym dniu. Do celów powiadamiania Komisji na mocy niniejszego artykułu odesłania do dni roboczych w rozporządzeniu Komisji regulującym dany przywozowy kontyngent taryfowy należy traktować jako odesłania do dni roboczych Komisji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1182/71.

ROZDZIAŁ III

METODA ZARZĄDZANIA OPARTA NA DOKUMENTACH WYDANYCH PRZEZ PAŃSTWA TRZECIE

Artykuł 12

Zasady ogólne

W przypadku kiedy zarządzanie przywozowym kontyngentem taryfowym odbywa się przy zastosowaniu metody opartej na dokumencie

▼B

wydanym przez państwo trzecie, dokument taki jest przedstawiany właściwemu organowi państwa członkowskiego, który wydaje pozwolenie, wraz z wnioskiem o pozwolenie na przywóz, którego dotyczy ten dokument. Właściwy organ przechowuje oryginał dokumentu.

Artykuł 13

Wnioski o pozwolenie na przywóz, pozwolenia na przywóz i powiadomienia

W przypadku stosowania metody zarządzania opartej na dokumentach wydanych przez państwa trzecie zastosowanie mają *mutatis mutandis* art. 6 ust. 2, 3 i 4, art. 8, 9 i 10, art. 11 ust. 1 lit. b) i c), art. 11 ust. 2, 3 i, w stosownych przypadkach, art. 11 ust. 1 lit. a).

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do pozwoleń na przywóz w okresach obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

— „Cukier preferencyjny z AKP–Indii", o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi ([1]).

— Przywozowe kontyngenty taryfowe wchodzące w zakres rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych w zakresie przywozu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz przywozu kukurydzy do Portugalii ([2]).

— Przywozowe kontyngenty taryfowe objęte zakresem rozporządzenia Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów ([3]).

([1]) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1.
([2]) Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4.
([3]) Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 1.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK II

Adnotacje, o których mowa w art. 8

— *w języku bułgarskim:*	Член 3, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1182/71 не се прилага
— *w języku hiszpańskim:*	No es de aplicación el artículo 3, apartado 4, del Reglamento (CEE) nº 1182/71
— *w języku czeskim:*	Ustanovení čl. 3 odst. 4 nařízení (EHS) č. 1182/71 se nepoužije
— *w języku duńskim:*	Artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1182/71 finder ikke anvendelse
— *w języku niemieckim:*	Artikel 3 Absatz 4 der Verordnung (EWG) Nr. 1182/71 kommt nicht zur Anwendung
— *w języku estońskim:*	Määruse (EMÜ) nr 1182/71 artikli 3 lõiget 4 ei kohaldata
— *w języku greckim:*	Το άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1182/71 δεν εφαρμόζεται
— *w języku angielskim:*	Article 3(4) of Regulation (EEC) No 1182/71 shall not apply
— *w języku francuskim:*	L'article 3, paragraphe 4, du règlement (CEE) nº 1182/71 ne s'applique pas
— *w języku włoskim:*	L'articolo 3, paragrafo 4, del regolamento (CEE) n. 1182/71 non si applica
— *w języku łotewskim:*	Regulas (EEK) Nr. 1182/71 3. panta 4. punktu nepiemēro
— *w języku litewskim:*	Reglamento (EEB) Nr. 1182/71 3 straipsnio 4 dalis netaikoma
— *w języku węgierskim:*	Az 1182/71/EGK rendelet 3. cikkének (4) bekezdését nem kell alkalmazni
— *w języku niderlandzkim:*	Artikel 3, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1182/71 is niet van toepassing
— *w języku polskim:*	Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1182/71 nie ma zastosowania
— *w języku portugalskim:*	O n.º 4 do artigo 3.º do Regulamento (CEE) n.º 1182/71 não se aplica
— *w języku rumuńskim:*	Articolul 3 alineatul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1182/71 nu se aplică
— *w języku słowackim:*	Článok 3 ods. 4 nariadenia (EHS) č. 1182/71 sa neuplatňuje
— *w języku słoweńskim:*	Člen 3(4) Uredbe (EGS) št. 1182/71 se ne uporablja
— *w języku fińskim:*	Asetuksen (ETY) N:o 1182/71 3 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta
— *w języku szwedzkim:*	Artikel 3.4 i förordning (EEG) nr 1182/71 skall inte tillämpas

▼M1

ZAŁĄCZNIK III

Zapisy, o których mowa w art. 9

— *w języku bułgarskim:*	Мито … — Регламент (ЕО) № …/…
— *w języku hiszpańskim:*	Derecho de aduana … — Reglamento (CE) nº …/…
— *w języku czeskim:*	Celní sazba … – nařízení (ES) č. …/…
— *w języku duńskim:*	Toldsats … — forordning (EF) nr. …/…
— *w języku niemieckim:*	Zollsatz … — Verordnung (EG) Nr. …/…
— *w języku estońskim:*	Tollimaks … – määrus (EÜ) nr …/…
— *w języku greckim:*	Δασμός … — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. …/…
— *w języku angielskim:*	Customs duty … — Regulation (EC) No …/…
— *w języku francuskim:*	Droit de douane: … — règlement (CE) nº …/…
— *w języku włoskim:*	Dazio: … — regolamento (CE) n. …/…
— *w języku łotewskim:*	Muitas nodoklis … – Regula (EK) Nr. …/…
— *w języku litewskim:*	Muito mokestis … – Reglamentas (EB) Nr. …/…
— *w języku węgierskim:*	Vámtétel: … – …/…/EK rendelet
— *w języku niderlandzkim:*	Douanerecht: … — Verordening (EG) nr. …/…
— *w języku polskim:*	Stawka celna … – rozporządzenie (WE) nr …/…
— *w języku portugalskim:*	Direito aduaneiro: … — Regulamento (CE) n.º …/…
— *w języku rumuńskim:*	Taxă vamală: … – Regulamentul (CE) nr. …/…
— *w języku słowackim:*	Clo … – nariadenie (ES) č. …/…
— *w języku słoweńskim:*	Carina: … – Uredba (ES) št. …/…
— *w języku fińskim:*	Tulli … – Asetus (EY) N:o …/…
— *w języku szwedzkim:*	Tull … – Förordning (EG) nr …/…